

Bir Şiirden Çok Öte

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 02 Ocak 2023

Mutlak bir yenilginin muhtırasını vermişti kâinat ve öbek öbeği terk edilmişlik.

Gökte saklı tufan.

İnsanlar ve yürekler delik deşik.

Ah etmeden yaşamak idi yanına kar kalan

İzbelerde saklı mutluluk

İnsanın yüreği idi acı ile dolu olan

Ve nice şiiire ilham

Hasretin yakınında kök salmışken şair

Bir rengi daha azat edebilir miydi sahi Tanrı?

Bir kaos ise fıtratı insanın

Gizine sadık bir ruhla bilinmez

Peşinden koşanın.

Sandukası dünün

Mühürlüydü gözleri ve yüreği

Elbet külünde saklı dünün

Şeceresini tutan fani.

Hızır idi yetişen

Sağdııcı iklim perçemine yağın kar misali

Delişmen rüzgâr ve insan

İnadı inat zalimin

Hep mi yanardı ve yıkılır mazlum?

Tanrısal bir hicivse tutuklu kılınan

Ve işte rahmetin gücü aşkın evrelerinde

Saklı bilinmeze gebe

Hüzün bir sarkıtsa

Şair dikitti.

Aşk bir acıysa

Şair dikti

Açıların ölçümünde açamadığı kalbini

Sadece Rabbine sunan

Yaşadığı hezimetse eziyet ötesi

Alyuvarlarını yuttu cihan
Akyuvarlarından dahi mahrum
Evet, huzurluydu hem de nasıl
Akıyla alınının düştüğü yolda saklı

Yarınların ihbarı
Bazense süregelen o kesif sessizlik
Tabanları yanan kalemin sihirli d/okunuşu
Azat edilesi ne var ne yok dün de kaldı
Azap kuşları ise pervane olmuşken şiire
Nöbet geçiren imgelerden son bir işaret kaldı

Ünlediği kadar sevgiyi
Üreyendi sözcükler bazen basireti
B/ağlansa da kalemin
Hicazı aşkın
Hazanı bitimsiz her mevsimde yaşadığı
İzdihamı sadece Rabbi ile paylaştı
Ve de kalemi ile izini sürdüğü
Aşkın şahikası olsa olsa içinde saklı
İlham perisine duyduğu aşkla
Şakayla karışık soldu gün
Gerçeği sunansa ömür

Bilinmezin tahakkuk ettiği gün ve gece
İsrarla nüfuz etti aşk
Ve inat etti sevmeye
Göğün müridi
Aşkın mucidi
Teselli babında düştü yola
Başı düşmediği kadar önde
Dün de kalan acının rüzgârına
Asla yenik düşmeyecekti
Ne de olsa çağırın biri vardı

Ayazında mevsimin
Aymazlığa düştüğü kadar bir resim çizdi
Nüktesi ve umudu ile
Fonda saklı gizemi ve rüzgârı

Dizginledi Yaratan
Diz dize şair dizeleriyle
Aralıksız arz etti duyduğu İlahi Aşkı yüce Rabbine

Mentollü bir řeker gibiydi hayat
Bazen yoksun bazen yeknesak
Varlığına dair sadece tek kanıt bıraktı geride
Bir şiirden çok öte
Haiz olduęu neyse
Sunumunda Rabbin
Aşkla küredi ve göçtü sözcükler
Öykündüęü ise sadece huzur ve sevgi...